

— **t-mobile nowe
horyzonty**

14. międzynarodowy festiwal filmowy
wrocław, 24 lipca – 3 sierpnia 2014

HUBA

scenariusz i reżyseria

Anka Sasnal Wilhelm Sasnal

HUBA

scenariusz i reżyseria

Anka Sasnal

Wilhelm Sasnal

Polska

2013

66 Min

Super 16 mm przeniesione na 35 mm

Produkcja

Anka Sasnal

Wilhelm Sasnal

Sadie Coles HQ

2013

Kontakt

Filmpolis Agata Szymańska

Agata Szymańska

T +48 514 593 757

szymanska.agata@gmail.com

www.filmpolis.eu

Rzecznik prasowy

Anna Serdiukow

T +48 601 949 855

press@hubafilm.com

www.hubafilm.com

Bohaterami filmu *Huba* są stary, chory mężczyzna i młoda kobieta z dzieckiem. On odchodząc z fabryki, wyrwany z rytmu pracy traci kontrolę nad czasem. Nie może spać i jeść. Wysycha. Ona i dziecko są jak zrośnięty organizm. Ale ta bliskość polega na uzależnieniu i nierówności. Dziecko, najmocniej wczepione w życie, jest żarłoczne i wysysające, uwolniona na chwilę kobieta i tak skazana na przemoc, a Stary oddzielony od fabryki nie ma już skąd czerpać siły. Kiedy podejmują próby bycia razem, są jak święta rodzina à rebours. Ich przypadkowe, wspólne życie to przenikanie się, zlewanie w jedno opresji. W filmie obserwacji podlega nie tylko monotonna codzienność bohaterów, ale również proces ich życiowej degradacji.

Anka Sasnal

*tylko fragment. kobiece dłonie na męskim starym brzuchu.
ugniatanie, coraz mocniejsze, natarczywe, do bólu.*

Tylko fragment. To pierwsze zdanie scenariusza definiuje nasze decyzje zarówno formalne jak i fabularne. Widzimy fragment życia, mieszkania, ciała. Jesteśmy bardzo blisko ale tylko przez chwilę.

Sposób istnienia w rzeczywistości, wzajemne relacje , uzależnienie , zarówno fizjologiczny jak i emocjonalny aspekt życia bohaterów zamknęliśmy w pojęciu zjadania.

Stary, odłączony od fabryki, nie ma już skąd czerpać siły. Nie może jeść i spać.

Matka i dziecko są jak zrośnięty organizm ale ta bliskość to przemoc i paradoksalnie to dziecko w tym związku jest silniejsze, najmocniej wczepione w życie, jest żarłoczne i wysysające. Zjada matkę codziennie od nowa, a ona je żeby karmić.

*zjadanie. [on]
nie może już wszystkiego jeść
codziennie rano gotuje owsiankę
bąble na powierzchni pojawiają się powoli, rosną, nieprzezroczyste
bulgotanie jest lepkie i mdłe,
potem je, parzy sobie usta,
breja sptywa powoli,
Na ścianach gardła zostaje ciepły śluz*

*w brzuchu chlupie błoto
ale szybko wsiąka
wysycha*

*brak spermy
sucha skóra
grudy z krwi*

*zjadanie. [ona]
tylko piersi przez mleko napięte
sterczące ciemne sutki, prawie czarne
na udach skóra się rozlazła
brzuch ma obwisły i większą dziurę pępka
wygląda jak posiekana nożem*

(...)

*do karmienia kładzie się na podłodze
dziecko łązi po niej
targa włosy, ślini twarz
zaschnięta ślina śmierdzi mlekiem*

*dziecko na jej brzuchu
płasko
przyrośnięte**

* fragmenty scenariusza

Pracę nad filmem podporządkowaliśmy właściwie zasadzie, która wydaje się bliższa literaturze - kiedy rzeczywistość rozkłada się na części składowe i z tych części buduje nowy świat, różny od "normalnego", ale jakoś mu odpowiadający, rozpoznawalny. Działanie takie nie tylko zakłada wolność wyboru tych elementów rzeczywistości, ale również dopuszcza, z czego skorzystaliśmy, możliwość dodania nowych, nierealnych, abstrakcyjnych, budujących napięcia i nowy sens. Historia, którą opowiadamy jest w jakimś sensie szczątkowa, fragmentaryczna, zdegradowana tak, jak świat naszych bohaterów. Dokumentalny zapis rzeczywistości uzupełniają abstrakcyjne ujęcia, zaburzając linearność opowieści i metaforyzując ją.

Anka Sasnal, Wilhelm Sasnal

Huba, nowy film Anki i Wilhelma Sasnalów, to portret trzech istnień pozbawionych miłości. Film zmierza ku tragicznemu w swojej zwyczajności zakończeniu poprzez serię hipnotyzujących obrazów. W pierwszych sekundach filmu znajdujemy się w bezimiennym polskim mieście, ponurej krainie przypominającej miejskie i wiejskie scenerie znane z poprzednich filmów Sasnalów – *Świniopasa* (2008) i *Z Daleka Widok Jest Piękny* (2011). Film został nakręcony w Mościcach, dzielnicy Tarnowa, skąd pochodzą twórcy, ale miejsce akcji emanuje poczuciem uniwersalnej antyutopii. Widzimy zasnutą dymem panoramę – parujące kominy i rozległe magazyny. Miejsce akcji jest zagadkowe, a postaci bezimienne. Oglądamy codzienne czynności starego, schorowanego mężczyzny. Jego słabe zdrowie zmusiło go do porzucenia pracy w fabryce. Mężczyzna jest uwięziony w błędnym kole – budzi się, śpi, żywi się tanim jedzeniem i telewizyjną papką. W jego życiu pojawia się młoda kobieta – być może córka, opiekunka, lub nawet młoda kochanka. Ich relacja nie zostaje wyjaśniona. Wydarzenia, które ich zbliżyły, ustąpiły miejsca pustce, w której czas nie jest istotny. Kobieta jest matką niemowlęcia – jego płacz jest jedynym przerywnikiem ciszy, która przenika ich życie. Trójka „bohaterów” żyje beznamiętnie, trzymając się życia kurczowo, żarłocznie przyjmując pożywienie gdziekolwiek je znajduje. Dziecko głośno ssie pierś matki, starzec niezdarnie opróżnia butelkę wody. Życie cichego i samotnego mężczyzny zostało zredukowane do podstawowych potrzeb ludzkich – jedzenia i spania. Nie kocha i nie jest kochany. *Huba* jest rozbijającą egzystencjalna

– bohaterowie istnieją, nic poza tym. Ich świat jest światem pozbawionym radości, nadziei, intrygi, a nawet słów. Trzy żywoty trwają w stanie oniemiałego uzależnienia – być może są swoimi pasożytami. Brak akcji i dialogów buduje napięcie, a niewerbalne dźwięki nabierają znaczenia – warkot silnika samochodowego, świst wiatru, odległy śpiew ptaków, ciężki oddech starca, który usiłuje zasnąć. W jednej scenie histeryczny płacz dziecka przeplata się z nieustępliwym, monotonnym warkotem rozdrabniacza do warzyw. Podczas gdy brak dialogów wydaje się wręcz surrealistyczny, wizualnie film cechuje ponury realizm. Sasnalowie zwracają uwagę na drobne szczegóły – bulgoczącą w garnku owsiankę, zawartość wózka na zakupy czy cieknącą z kranu wodę. Całość stworzona jest z przypadkowych zdjęć, sugestywnych przez swoją banalność, które potęgują poczucie zamknięcia. Film jest pełen symbolizmu. Nocny spacer kobiety przez tajemnicze miasto przypomina wędrówkę przez świat zmarłych. Choć w *Hubie* rozbrzmiewa pustka, film nie jest pozbawiony politycznej krytyki. Ukazuje beznadzieję zaniedbanej klasy społecznej we współczesnej Polsce. Gdzie – pytamy – są głosy tych ludzi? Przeważającym nastrojem filmu jest zastój, zamrożenie. Nic się nie dzieje – i w tym rzecz. Obrazy Wilhelma Sasnala od dawna są określane jako portrety postkomunistycznej Polski. *Huba* jest filmowym portretem Polski – kraju, w którym pocieszające iluzje i afirmacyjne ideały upadły, pozostawiając za sobą pustkę.

James Cahill

REŻYSERZY

Anka Sasnal

ur. 30.10.1973 w Tarnowie

Anka Sasnal jest reżyserką, scenarzystką i redaktorką. Studiowała filologię polską na Uniwersytecie Pedagogicznym w Krakowie i gender studies na Uniwersytecie Jagiellońskim. Mieszka i pracuje w Krakowie.

Wilhelm Sasnal

ur. 29.12.1972 w Tarnowie

Wilhelm Sasnal jest malarzem i filmowcem. Studiował architekturę na Politechnice Krakowskiej i malarstwo na tamtejszej Akademii Sztuk Pięknych im. Jana Matejki. Mieszka i pracuje w Krakowie.

Ich film, *Z daleka widok jest piękny* (2011), zdobył główną nagrodę w konkursie Nowych Filmów Polskich na MFF Nowe Horyzonty we Wrocławiu (2011), Grand Prix na Crossing Europe FF w Linz (2012) oraz statuetkę Silver Apricot na Yerevan IFF (2012). Film startował również w konkursie Tiger Awards Competition na IFF w Rotterdamie (2012). *Aleksander* (2013), drugi wspólnie nakręcony film Sasnalów, został wyróżniony na CPH:DOX IFF w Kopenhadze (2013) w sekcji konkursowej NEW:VISION. Międzynarodowa premiera *Huby* odbyła się na tegorocznym Berlinale, w ramach sekcji Forum.

FILMOGRAFIA

Huba

2013, fabuła, 66 min, super 16 mm przeniesione na 35 mm

Aleksander

2013, dokument, 58 min, super 16 mm przeniesione na 35 mm

Z daleka widok jest piękny

2011, fabuła, 77 min, super 16 mm przeniesione na 35 mm

Świniopas

2008, fabuła, 85 min, super 16 mm przeniesione na 35 mm

WYBRANE FILMY KRÓTKOMETRAŻOWE

Kacper

2010, 12 min, 16 mm

Drugi kościół

2008, 7:30 min, 16 mm

Let Me Tell You a Film

2007, 11 min, 16 mm

Mojave

2006, 6:30 min, 16 mm

Widlik

2006, 9:30 min, 16 mm

The Ranch

2006, 37 min, super 8 mm

The River

2005 / 2006, 23:20 min, 16 mm

Marfa

2005, 26 min, 16 mm

Sześć krótkich filmów

2004, super 8 mm

Kilkadziesiąt sekund źle wywołanej taśmy filmowej

1997, 0:50 min, 16 mm

OBSADA

Joanna Drozda

ur. 08.11.1980 w Warszawie

Joanna Drozda jest absolwentką Paseo Academy of Performing Arts w Kansas City, Missouri, USA i wydziału aktorstwa Państwowej Wyższej Szkoły Teatralnej w Krakowie. Pracowała z wieloma znanymi reżyserami, m.in. z Krystianem Lupą (Premio Europa 2009) i Robertem Wilsonem. Mieszka w Warszawie, występuje w całej Polsce.

Jerzy Gajlikowski

ur. 05.01.1949 w Bruszkowie Wielkim

zm. 29.03.2013 w Krakowie

Jerzy Gajlikowski był z wykształcenia inżynierem mechanikiem. Grywał w teatrach amatorskich, zagrał w teledysku zespołu Czesław Śpiewa. Mieszkał i pracował w Krakowie.

EKIPA

Scenariusz i reżyseria

Anka Sasnal

Wilhelm Sasnal

Produkcja

Anka Sasnal

Wilhelm Sasnal

Sadie Coles HQ

Producent wykonawczy

Filmpolis Agata Szymańska

Kierownictwo produkcji

Agata Szymańska

Paweł Przywara

Obsada

Joanna Drozda

Jerzy Gajlikowski

Wojtek Słowik

Zdjęcia

Wilhelm Sasnal

Dźwięk

Igor Kłaczyński

Montaż

Beata Walentowska

Scenografia

Marek Zawierucha

Kostiumy

Ewelina Gąsior

Charakteryzacja

Aleksandra Dutkiewicz

INFORMACJE

Tytuł międzynarodowy **Huba (Parasite)**

Kategoria **Film pełnometrażowy, fabuła**

Czas trwania **66 min**

Oryginalny format **Super 16 mm**

Obraz **Kolor**

Klatkaż **24 FPS**

Proporcje obrazu **1,85:1**

Dźwięk **Dolby (R) Digital**

Język **Polski**

Napisy **Angielskie**

Dostępne formaty projekcyjne

35 mm (4 akty), DCP, Blu-ray

Sadie Coles HQ

TOYA STUDIOS
toystudios.pl

Kodak
Motion Picture Film

 DOLBY
DIGITAL
In Selected Theatres